

MÓDL SIĘ I PRACUJ

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA W KRAKOWIE-TYŃCU - Nr 29 (258) 17 Września 2017

ARCYBISKUP ŁÓDZKI Ks. Bp GRZEGORZ RYŚ

Czytania mszalne na 24. Niedzielę zwykłą A

Pierwsze czytanie

Odpuść winę bliźniemu

Złość i gniew są obrzydliwościami, których trzyma się grzesznik.

Tego, kto się mści, spotka pomsta od Pana, On grzechy jego dokładnie zachowa w pamięci. Odpuść przewinę bliźniemu, a wówczas, gdy błagać będziesz, zostaną ci odpuszczone grzechy.

Gdy człowiek żywi złość przeciw drugiemu, jakże u Pana szukać będzie uzdrowienia? Nie ma on miłosierdzia nad człowiekiem do siebie podobnym, jakże błagać będzie o odpuszczenie swoich własnych grzechów? Sam, będąc ciałem, trwa w nienawiści, któż więc zyska dla niego odpuszczenie grzechów? Pamiętaj o rzeczach ostatecznych i przestań nienawidzić – o rozkładzie ciała, o śmierci, i trzymaj się przykazań!

Pamiętaj o przykazaniach i nie miej w nienawiści bliźniego – o przymierzu Najwyższego, i daruj obrazę! (Syr 27,30–28,7)

Psalm responsoryjny

Ref.: Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

Błogosław, duszo moja, Pana, * i wszystko, co jest we mnie, święte imię Jego. / Błogosław, duszo moja, Pana * nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach.

On odpuszcza wszystkie Twoje winy * i leczy wszystkie choroby. / On twoje życie ratuje od zguby, * obdarza cię łaską i miłowaniem.

Nie zapamiętuje się w sporze, * nie płonie gniewem na wieki. / Nie postępuje z nami według naszych grzechów * ani według win naszych nam nie odplaca.

Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, * tak wielka jest łaska Pana dla Jego czcicieli. / Jak odległy jest wschód od zachodu, * tak daleko odsuwa od nas nasze winy.

Drugie czytanie

I w życiu, i w śmierci należymy do Pana

Bracia:

Nikt z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc, i w śmierci należymy do Pana. Po to bowiem Chrystus umarł i powrócił do życia, by zapanaować tak nad umarłymi, jak nad żywymi. (Rz 14,7-9)

Ewangelia

Przypowieść o nielitościwym dłużniku

Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: «Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy?»

Jezus mu odrzekł: «Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał się rozliczyć ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego majątkiem, aby dług w ten sposób odzyskać.

Wtedy sługa padł mu do stóp i prosił go: „Panie, okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował.

Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwytał go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa padł przed nim i prosił go: „Okaż mi cierpliwość, a oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

Współśludzy jego, widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło.

Wtedy pan jego, wezwawszy go, rzekł mu: „Ślugo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienesz być ulitować się nad swoim współślugą, jak ja ulitowałem się nad tobą?” I uniósłszy się gniewem, pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu nie odda całego długu.

Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu». (Mt 18,21-35)

Rozważanie

Podobnie jak w minioną niedzielę, także wszystkie dzisiejsze czytania niosą bardzo spójny przekaz, będący wezwaniem do osobistej refleksji. Tym razem zostajemy zaproszeni do zastanowienia się nad naszą gotowością do przebaczenia.

W Ewangelii słyszymy pytanie, które Panu Jezusowi zadaje Piotr. Ten, którego Mistrz w szczególny sposób wyróżnił, i który zdaje się dostrzegać tę wyjątkową pozycję. Postawiona kwestia zdaje się więc być nie tylko jego osobistym problemem, ale sprawą, która mogła także nurtować pozostałych Jedenastu. Co więcej, jeśli dobrze się zastanowić, to jest to też problem, z którym zmaga się współczesny człowiek. Ile razy mam przebaczać?

Zanim więc przejdziemy do znanej nam dobrze odpowiedzi Jezusa, zatrzymajmy się na pytaniu zadany przez Piotra. Spróbujmy przy tym odwołać się do własnego doświadczenia i nie oceniajmy pochopnie pierwszego wśród Apostołów. Pomyślmy! Jeśli ktoś wyrządzi nam krzywdę i przyjdzie przeprosić uznając swoją winę, to zapewne – po krótszym lub dłuższym zastanowieniu – wybaczmy mu. Jednak, jeśli sytu-

acja się powtórzy, to ze szczerym przebaczeniem będzie dużo trudniej. A jeśli zdarzy się to trzeci raz? Oczywiście zastanawiając się nad tym teoretycznie, zapewne bez problemu zadeklarujemy gotowość pojednania, ale gdy ktoś faktycznie tyle razy wyrządzi nam krzywdę, to raczej trudno będzie uznać szczerłość jego deklaracji. Dlatego też – znając naturę człowieka oraz opierając się na dosłownym rozumieniu tekstów biblijnych (por. Am 1,3) – rabini twierdzili, że wybaczyć można do trzech razy. Zatem Piotr, deklarując swoją wspaniałomyślność, nie tylko podwaja zalecaną liczbę, ale nieco ją powiększa osiągając liczbę pełni. I jeśli zastanowimy się nad tym *sine ira et studio* (czyli obiektywnie), to będziemy musieli stwierdzić, że deklaracja Apostoła była więcej niż hojna.

Teraz zaś przejdźmy do odpowiedzi Jezusa, w której wymaga On od Piotra, aby swoją wspaniałomyślność powiększył w nieskończoność. Tak bowiem należy rozumieć owe *siedemdziesiąt siedem razy*, które niektórzy tłumaczą jako „siedemdziesiąt razy po siedem”, czyli prawie pięćset razy, co w każdym wypadku oznacza ciągle przebaczenie. Przy tym Pan Jezus, dając takie pouczenie, nie próbuje argumentować go w żaden racjonalny sposób. Po prostu przechodzi do przypowieści, w której pojawiają się również ogromne liczby i potężne kontrasty. Bowiem kwo-ta dziesięciu tysięcy talentów (wiedząc, że talent to ponad 34 kg złota lub srebra) jest zupełnie niewyobrażalna, zaś sto denarów – będące skądinąd sumą wartą zainteresowania, gdyż stanowiło zapłatę za ponad trzy miesiące pracy niewykwalifikowanego robotnika – wobec niej jest śmiesznie mała i ma pomóc w uświadomieniu sobie niegodziwości sługi (ów człowiek nie był

jakimś zwyczajnym służącym, ale zapewne jednym z bardzo wpływowych i majątnych urzędników na dworze władcy), który doświadczywszy ogromnego miłosierdzia, nie był w stanie zdobyć się na podobny akt (choć wymagający nieskończenie mniejszego wyrzeczenia) wobec swojego współsługi. Ta niekonwencjonalna forma argumentacji, zastosowana przez Jezusa, przenosi całe zagadnienie przebaczenia na zupełnie inną płaszczyznę, niż ta, na której zostało zadane pytanie. Piotr bowiem zastanawiał się w czysto ludzki sposób (oczywiście opierając się na znanej mu nauce Starego Testamentu), natomiast w odpowiedzi usłyszał, że całą sprawę powinien rozważać w odniesieniu do Boga. Ścisłej mówiąc, powinien myśleć o przebaczeniu innym, w kontekście przebaczenia, jakiego sam doświadcza.

Dla Apostoła nauka, którą usłyszał nie była niczym nowym, gdyż dużo wcześniej przynajmniej na dwa sposoby Nauczyciel przekazał ją w swoim *Kazaniu na Górze*: najpierw w ramach *Błogosławieństw*, gdy mówił, że *błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostrąpią* (Mt 5,7), a kilkanaście zdań później, przekazawszy *Modlitwę Pańską*, nauczał, iż *jeśli nie przebaczycie ludziom, Ojciec wasz nie przebaczy wam także waszych przewinień* (Mt 6,15).

Co więcej nie jest to żadna nowa nauka, ale była już obecna dużo wcześniej, czego najlepszym świadectwem jest pierwsze czytanie, zaczerpnięte z księgi *Mądrości Syracha*, która miała już wtedy około dwustu lat. Zastanawiając się więc nad gotowością do przebaczenia bliźniemu, powinniśmy przede wszystkim uświadomić sobie, że i my potrzebujemy przebaczenia, a z pewnością nasza wina wobec Boga jest dużo większa niż, to co

wyrządził nam bliźni. Zatem ktoś, kto *nie ma miłosierdzia nad człowiekiem sobie podobnym, jakże błagać będzie o odpuszczenie swoich własnych grzechów?*

Słowa zawarte w księdze starotestamentalnego mędrca są też dla nas bardzo cenną nauką, gdyż zachęcają, aby spojrzeć na człowieka, który oczekuje naszego – kolejnego już – przebaczenia z perspektywy końca własnego życia. Gdy staniemy przed bramą wieczności z pewnością drobne (a nawet poważne) konflikty oraz wyrządzone przez bliźniego zło zobaczymy w zupełnie innym świetle. Wtedy, doświadcząc Bożej miłości, będziemy rozumieli, że obecne uparte przekonanie, iż mamy rację i powinniśmy twardo obstawać przy swoim zdaniu, okaże się śmieszne i zupełnie bezzasadne. Oby jednak wtedy nie okazało się, że już za późno... *Pamiętaj o przykazaniach i nie miej w nienawiści bliźniego – o przymierzu Najwyższego, i daruj obrazę!*

Ostatnim argumentem za nieustannym przebaczeniem są słowa św. Pawła, który przypomina nam, że *nikt z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie*. W pierwszym rzędzie bowiem żyjemy dla Pana, więc jako należący do Niego jesteśmy wezwani do naśladowania naszego Mistrza. Ponadto należymy również do siebie nawzajem, gdyż – jak pięknie powiedział angielski poeta sprzed kilku stuleci John Donne – *żaden człowiek nie jest samoistną wyspą; każdy stanowi ułomek kontynentu, część lądu*. Będąc więc zależnymi od siebie nawzajem, powinniśmy też troszczyć się o innych, aby duchowo nie umarli, bo wtedy w pewnym stopniu obumiera *Mistyczne Ciało Jezusa* – Kościół, którego jesteśmy częścią.

o. Andrzej OSB

Rozważania Parafian

Dzisiejsze czytania oraz Ewangelia są zbiorem zaleceń dotyczących postępowania: w czytaniu z księgi Mądrości Syracha autor piętnuje złość, gniew oraz nienawiść, nazywa je obrzydliwościami, w drugim czytaniu św. Paweł pokazuje cel naszego życia, a w Ewangelii Mateusz wskazuje potrzebę przebaczenia.

Złość i gniew są emocjami, które bardzo łatwo nam przychodzą, nie zawsze są grzechem, stają się nim gdy służą osiągnięciu własnych korzyści, a Boży cel, oraz dobro innych osób jest odsunięte na bok. Potrafią wówczas niszczyć relacje międzyludzkie, rodzinne, małżeńskie, rujnują radość życia i zdrowie wielu osób. Nie zdajemy sobie także sprawy jak bardzo są zaraźliwe: złość rodzi więcej złości, gniew więcej gniewu, także gniewu Bożego, który będąc wyrazem sprawiedliwości nie wróży nam jednak niczego dobrego. Nie pozwólmy Bogu gniewać się na nas, zacznijmy pracować nad sobą! „Od gniewu Twego – zachowaj nas Panie”.

ADHORTACJA APOSTOLSKA PAPIEŻA FRANCISZKA

AMORIS LAETITIA

Rzeczywiście zadaniem duszpasterzy jest nie tylko propagowanie małżeństwa chrześcijańskiego, ale także „duszpasterskie rozeznanie sytuacji tych wszystkich, którzy nie żyją już w tej rzeczywistości”, żeby „nawiązać dialog duszpasterski z takimi osobami, aby poznać elementy ich życia, które mogą prowadzić do większego otwarcia na Ewangelię małżeństwa w całej jej pełni”³¹⁷. W rozeznaniu duszpasterskim należy „określić elementy, które mogą sprzyjać ewangelizacji oraz wzrostowi ludzkiemu i duchowemu”³¹⁸.

294. „Wybór ślubu cywilnego lub, w różnych przypadkach, życia razem bez ślubu bardzo często nie jest motywowany uprzedzeniami lub oporami wobec związku sakramentalnego, ale sytuacjami kulturowymi lub okolicznościami przypadkowymi”³¹⁹. W takich sytuacjach moż-

na docenić te znaki miłości, które w jakiś sposób odzwierciedlają odbłask miłości Boga³²⁰. Wiemy, że „stale wzrasta liczba tych, którzy po długim wspólnym pożyciu proszą o sprawowanie sakramentu małżeństwa w Kościele. Samo tylko współżycie jest często wyborem wynikającym z ogólnego sposobu myślenia, przeciwnego instytucjom i podejmowaniu ostatecznych zobowiązań, ale także z oczekiwania na bezpieczeństwo egzystencjalne (stała praca i zarobek). W jeszcze innych krajach związki nieformalne są bardzo liczne nie tylko wskutek odrzucenia wartości rodziny i małżeństwa, ale przede wszystkim dlatego, że zawieranie małżeństwa jest postrzegane jako luksus, ze względu na uwarunkowania społeczne i tak oto bieda materialna popycha do życia w związkach nieformalnych (faktycznych)”³²¹.
ciąg dalszy na str. 8

³¹⁷ Tamże, 41.

³¹⁸ Tamże.

³¹⁹ Relacja końcowa 2015, 71.

³²⁰ Por. tamże.

³²¹ Relacja Synodu 2014, 42.

Wakacje ministrantów i scholi

Wycieczka rowerowa na Kopicz Pilsudskiego

Wycieczka rowerowa na Kopiec Piłsudskiego

Jednak trzeba konfrontować wszystkie te sytuacje w sposób konstruktywny, jako próbę przekształcenia ich w możliwość podążania ku pełni małżeństwa i rodziny w świetle Ewangelii. Chodzi o przyjęcie i towarzyszenie jej cierpliwie i z delikatnością³²². To właśnie czynił Jezus wobec Samarytanki (por. J 4,1-26); skierował słowo do jej pragnienia prawdziwej miłości, aby ją uwolnić z tego wszystkiego, co zaciemniało jej życie i doprowadzić ją do pełnej radości Ewangelii.

295. W tym względzie św. Jan Paweł II zaproponował tak zwane „prawo stopniowości”, będąc świadomym, że człowiek „poznaje, miłuje i czyni dobro moralne, odpow-

wiednio do etapów swego rozwoju”³²³. Nie jest to „stopniowość prawa”, ale stopniowość w roztrópnym wypełnianiu wolnych aktów w podmiotach, które nie są w stanie zrozumieć, docenić lub w pełni realizować wymogów prawa. Bowiem prawo jest również darem Boga wskazującym drogę, darem dla wszystkich bez wyjątku, który można przeżywać mocą łaski, chociaż każdy człowiek rozwija się „powoli przez stopniowe włączanie darów Bożych i wymagań Jego ostatecznej i najdoskonalszej Miłości w całe życie osobiste i społeczne człowieka”³²⁴. (...)

³²³ Adhort. apost. *Familiaris consortio* (22 listopada 1981), 34; AAS 74 (1982), 123.

³²⁴ *Tamże*, 9; AAS 74 (1982), 90.

³²² Por. *tamże*, 43.

W niedzielę, 24 września na Placu Wolnica w Krakowie odbędzie się **Małopolski Festiwal Smaku** zorganizowany pod hasłem **Smak Kontrolowany**. Tegoroczny cykl imprez będzie kulinarną podróżą do czasów PRL-u. Już od godziny 14.00 na uczestników Festiwalu będzie czekać wiele atrakcji m.in.: zaprojektowana w stylu retro strefa food trucków, grill serwujący potrawy z regionalnych mięs i wędlin oraz kawiarenka w przyczepie campingowej z bogatą ofertą deserów i lemoniad przygotowanych na bazie wód mineralnych z małopolskich źródeł. Miłośnicy regionalnych smaków będą mogli także zrobić zakupy na stoiskach małopolskich producentów. Dzieci w specjalnej strefie zabaw poznają gry, w które bawili się ich rodzice, m.in. zagrają w klasy, w gumę, zakręcą hula-hop, porysują po prawdziwej szkolnej, kredowej tablicy i obejrzą kultowe polskie kreskówki. Wszyscy uczestnicy, niezależnie od wieku będą mieli okazję spróbować swoich sił w konkursach i quizach z atrakcyjnymi nagrodami. Około 20.00 na dużym ekranie kina letniego wyświetlone zostaną kultowe polskie komedie. Organizatorem wydarzenia jest Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego.

Więcej informacji można uzyskać na stronie internetowej: www.malopolska.pl

ARCYBISKUP ŁÓDZKI Ks. BP GRZEGORZ RYŚ

Decyzją Ojca Świętego Franciszka, dnia 14 września 2017 r., biskup pomocniczy Archidiecezji krakowskiej Grzegorz Ryś został mianowany Metropolitą Łódzkim. Decyzja została ogłoszona o godzinie 12.00 w Domu Arcybiskupów krakowskich na ul. Franciszkańskiej 3 w Krakowie.

Ksiądz Arcybiskup Grzegorz Ryś urodził się 9 lutego 1964 r. w Krakowie. W latach 1982-1988 odbył formację w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Krakowskiej oraz studia na Wydziale Teologicznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Święcenia kapłańskie otrzymał 22 maja 1988 r. z rąk ks. kard. Franciszka Macharskiego w Katedrze Wawelskiej. Równoległe do studiów teologicznych odbył studia na Wydziale Historii Kościoła PAT.

Po rocznej pracy duszpasterskiej jako wikariusz parafii pw. św. Małgorzaty i Katarzyny w Kętach został zatrudniony na tymże Wydziale i podjął studia doktorskie. W 1994 r. uzyskał doktorat, a w 2002 r. habilitację z nauk humanistycznych w zakresie historii.

Jest kierownikiem Katedry Historii Kościoła w Średniowieczu w Instytucie Historii Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, cenionym historykiem, liczącym się w środowisku naukowym i kulturalnym, autorem licznych opracowań naukowych i popularnych z zakresu historii i teologii.

Był członkiem komisji historycznych w procesach beatyfikacyjnych – między innymi w procesie Jana Pawła II.

Owocną pracę naukową łączy z zaangażowaniem duszpasterskim: aktywnie uczestniczy w życiu Drogi Neokatechumenalnej, głosi kazania, rekolekcje, dni skupienia. Co roku bierze też udział w pieszej pielgrzymce z Krakowa na Jasną Górę.

W latach 2004-2007 był dyrektorem Archiwum Kapituły Metropolitalnej w Krakowie, a od 2007 do 2011 r. był rektorem Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej. W latach 2010-2011 r. był przewodniczącym Konferencji Rektorów Seminarium Duchownych w Polsce.

Zaangażowany w dialog ekumeniczny i międzyreligijny, inicjator spotkania w intencji pokoju z udziałem chrześcijan, Żydów i muzułmanów „Echo Asyżu w Krakowie” (2011); współtwórca i wykładowca kursu „ABC relacji chrześcijańsko- i polsko-żydowskich” (od 2010); członek kapituły Nagrody im. Ks. Stanisława Musiała przyznawanej przez Klub Chrześcijan i Żydów „Przymierze” za zasługi dla dialogu chrześcijańsko-żydowskiego; uczestnik Ekumenicznego Maratonu Biblijnego w Krakowie (od 2009). Od 2012 członek Międzynarodowej Rady Oświecimskiej.

Przewodniczy Zespołowi ds. Nowej Ewangelizacji przy Komisji Duszpaster-

stwa Konferencji Episkopatu Polski www.nowaewangelizacja.org i Sekretariatowi ds. Nowej Ewangelizacji w Archidiecezji Krakowskiej www.ne.diecezja.pl/wp.

Członek Ogólnopolskiego Komitetu Organizacyjnego Obchodów 1050. Rocz-

nicy Chrztu Polski w 2016 r. oraz Członek Rady ds. Kultury i Ochrony Dziedzictwa Kulturowego KEP.

Warto dodać, że w tym roku udzielił sakramentu bierzmowania młodzieży naszej parafii.

O. Leon Knabit OSB

PRZEBACZENIE I POLITYKA

Z tą polityką to różnie bywa. Jedni mają jej dosyć. Nie chodzą na wybory, nie czytają, nie słuchają, nie oglądają, robią natomiast wszystko, by w dzisiejszych warunkach zapewnić względnie dostatnie życie sobie i rodzinie. Inni znów zanurzeni są w niej po uszy. Dyskutują, atakują przeciwników politycznych, absolutnie pewni swoich racji i nieustępujący z nich nawet w rodzinie. Stąd powstają kłótnie, spory, nienawiść i podziały także wśród najbliższych.

I tu przypomniało mi się opowiadanie, jak to Pan Bóg stworzył piękny świat, ale wciąż mu czegoś brakowało. Ktoś podsunął: Panie Boże, podrzuć jeszcze przebaczenie. Pan Bóg tak uczynił. I świat, w którym zaistniało przebaczenie, stał się piękny i doskonały. A tam, gdzie przebaczenia brakuje? No właśnie! I jeśli politycy nie umieją sobie przebaczyć, a potem te złości rozsiewają na wszystkich ludzi, to mamy to, co mamy. Modlimy się o pokój i zgodę w kraju. Ale trzeba czegoś więcej, trzeba uczynków. I trzeba najpierw uczyć się przebaczać w rodzinie. Swym Najbliższym i sąsiadom. Zacząłbym od dzieci. Trzeba przebaczać dzieciom. Wiadomo, że te, zwłaszcza młodsze, są często nieposłuszne, psotne i roztrzepane. Ale one szybciej żyją. Po chwili już zapominają, co zrobiły złego (a i dobrego). A tu rodzice, niekiedy namolnie, dziś, jutro i pojutrze, a nawet za miesiąc i potem przypominają ze złością dziecku, jakie to ono jest niedobre i jak postępuje. I ten styl dziecko powieli także w swoim późniejszym życiu. Staje się nieznośnym, kiedy upomina i strofuje każdego i za wszystko. No, a kiedy właśnie dostanie się do polityki, staje się nieznośnym warchołem. Trzeba więc brojące dziecko skarcić, w razie potrzeby ukarać i kropka. Nie wracać w nieskończoność. Natomiast powiedzieć: Daruję. Nie przestaję Ciebie kochać. Mam nadzieje, że mnie więcej nie zasmucisz. I w ten sposób będziemy naśladowali Ojca Niebieskiego, który przebacza nawet nieskończoną ilość razy. I może wychowamy lepszych polityków...

Intencje mszalne z parafii

XXIV Tydzień zwykły
18-24 września 2017

Pn 18 IX	6 ³⁰	– dziękczynna za dar rodzicielstwa o zdrowie i błogosławieństwo Boże – o uzdrowienie Filipa i opiekę Matki Bożej – w intencji Szymona z okazji 18. rocznicy urodzin † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od ciotki z Kopanki z rodziną
	18 ⁰⁰	† za śp. Tadeusza Gruszkę – od kolegów z pracy
Wt 19 IX	6 ³⁰	– za Rafała Modzelewskiego o uwolnienie z nałogów i powrót do życia w łasce † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od Marka i Haliny z rodziną † za śp. Lucynę Szacoń – od rodziny Szewczyków
	18 ⁰⁰	† za śp. Józefa Raputę w rocznicę śmierci
Śr 20 IX	6 ³⁰	– za Rafała Modzelewskiego o uwolnienie z nałogów i powrót do życia w łasce † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od córki Anny z synami † za śp. Lucynę Szacoń – od dyrekcji i pracowników Kauflandu
	18 ⁰⁰	† za śp. Kazimierza Księżyckiego w 7. rocznicę śmierci
Czw 21 IX	6 ³⁰	† za śp. zmarłych z rodziny Barów † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od Bogdana i Haliny † za śp. Lucynę Szacoń – od dyrekcji i pracowników Kauflandu
	18 ⁰⁰	† za śp. Krzysztofa Pakosza – od teściowej z rodziną
Pt 22 IX	6 ³⁰	– o zdrowie i błogosławieństwo Boże oraz opiekę Matki Bożej dla rodziny Barów † za śp. Zdzisława Kozaczkiewicza – od rodziny Putaj i Figuła † za śp. Lucynę Szacoń – od dyrekcji i pracowników Kauflandu
	18 ⁰⁰	– o błogosławieństwo Boże dla o. Tomasza – intencja Żywego Różańca
Sb 23 IX	6 ³⁰	– o zdrowie i potrzebne łaski dla Kazimierza w 88. rocznicę urodzin † za śp. Władysława Apostoła w 15. r. śmierci oraz żony Wandy w 22. r. śmierci † za śp. Michała Apostoła, syna Józefa, rodziców Antoninę i Karola Apostoła
	18 ⁰⁰	† za śp. Stanisławę i jej męża Franciszka Juśkiewicz
Nd 24 IX	6 ³⁰	– W INTENCJI PARAFIAN
	8 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla rodziny Wieczorków
	10 ³⁰	† za śp. Jana Skalnego w 20. rocznicę śmierci † za śp. rodziców Mariannę i Józefa Kowalików † za śp. Zbigniewa
	12 ³⁰	– o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla rodziny z okazji 24. rocznicy ślubu
	18 ⁰⁰	† za śp. Józefa Spólnika w 4. rocznicę śmierci

Kościół filialny św. Kazimierza (ul. Podgórci Tynieckie 96)

24 IX	10 ⁰⁰	† za śp. Marię Szajno
--------------	------------------	-----------------------

Kaplica Sióstr Oblatek Serca Jezusa (ul. Zagórze 11)

18 IX	18 ⁰⁰	– o błogosławieństwo Boże, zdrowie i potrzebne łaski w 13. rocznicę ślubu dla Katarzyny i Tomasza Olszewskich
19 IX	18 ⁰⁰	– o błogosławieństwo Boże, zdrowie i potrzebne łaski w kolejną rocznicę ślubu dla Bogusławy i Zenona Siwek
22 IX	18 ⁰⁰	– o zdrowie i potrzebne łaski na miarę zadań dla o. Tomasza OSB z okazji imienin

Wydarzyło się w parafii

Śluby:

16 września Barbara Pogudz i Wiktor Ryś

- ♦ Dzisiaj
  - chłopcy, którzy chcieliby zostać ministrantami zaproszeni są do salki ministrantów (wejście przy dawnej furcie) po każdej Mszy św.
  - zapraszamy także rodziców scholi na spotkanie, które odbędzie się bezpośrednio Mszy św. o godzinie 12³⁰ w salce parafialnej (wejście przez krużganek lub dawną furkę).
  - o godzinie 15⁰⁰ odprawione zostanie na nabożeństwo różańcowe, po którym zostanie wygłoszona nauka dla Żywego Różańca.
- ♦ W piątek 22 września będzie obchodził imieniny o. Tomasz, były proboszcz naszej parafii a obecnie opiekun Żywego Różańca. Otoczmy go naszą modlitwą.
- ♦ Kancelaria parafialna będzie nieczynna w trzy najbliższe soboty, tj. 23 i 30 września oraz 7 października. Przepraszamy za utrudnienia wynikające z obowiązków duszpasterskich o. Proboszcza.
- ♦ Klub Sportowy Tyniec zaprasza na koncert skrzypcowo-organowy 24 września o godzinie 13³⁰ w naszym kościele. Wstęp wolny.

KOMUNIKAT KOMISARIATU POLICJI V W KRAKOWIE

W związku ze wzrostem w ostatnich miesiącach oszustw polegających na podszywaniu się przestępców na tak zwanych „wnuczków lub policjantów” na terenie miasta Krakowa w tym między innymi na obszarze Dzielnicy Podgórze, Komisariat Policji V w Krakowie przekazuje poniższy komunikat:

Mając na uwadze bezpieczeństwo wszystkich mieszkańców, a w szczególności osób starszych, którzy coraz częściej są ofiarami przestępstw popełnianych przez osoby podszywające się telefonicznie pod funkcjonariuszy policji różnych wydziałów, Komisariat Policji V w Krakowie zwraca się z prośbą i apelem o natychmiastowe powiadomienie policji za pośrednictwem numeru 997 o przypadkach, w których wyżej wymienione osoby informują w prowadzonych rozmowach telefonicznych, że muszą zabezpieczyć Państwa pieniądze przed hakerami lub dla celów procesowo-śledczych, a także chęć odbioru pieniędzy na opłacenie likwidacji wypadku drogowego z udziałem osoby najbliższej.

Aby uniknąć zagrożenia i nie stać się ofiarą oszustwa, funkcjonariusze Policji nalegają, aby natychmiast przerwać połączenie telefoniczne w sytuacji kiedy osoba dzwoniąca podaje się za członka rodziny lub policjanta, a następnie niezwłocznie powiadomić jednostkę Policji.

*Komendant Komisariatu Policji V w Krakowie
Podinspektor Przemysław Chmura*

Rzymskokatolicka Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie-Tyńcu;

30-398 Kraków-Tyniec, ul. Benedyktyńska 37 tel. 012-688-52-79 (kancelaria) parafia@benedyktyni.pl

Kancelaria parafialna: poniedziałek 19.00 – 19.30; środa 15.30 – 16.45; sobota 8.30 – 9.30 [Poza godzinami pracy kancelarii można zgłaszać pilne wezwania do chorych i sprawy pogrzebowe, dzwoniąc na numer kancelarii].

Biura cmentarza: poniedziałek – piątek 8.00 – 9.00 i 17.30 – 18.00; sobota 17.30 – 18.00; telefon do br. Jana: 510-026-400

Numer konta bankowego: Bank Pekao S.A. II O. w Krakowie: 36 1240 1444 1111 0000 0937 0997